

Sinnemann: Det er just dette Punkt, angaaende Geistlighedens Bessatning, som ogsaa i Udvalget har forvoldt storst Bryderi. Ingen af Udvalget nægtede eller nægter, at Geistligheden ved den forrige Krigsskattelov var altfor haardt medtagen, og der var derfor Ingen, som hævede sin Stemme for en Bessatning som den isfor, men paa den anden Side syntes heller Ingen af Udvalget om at gaae ind paa Udfastets Forslag. Det forekom os nemlig, at, da Præsterne have deres Indtægter paa en dobbelt Maade, nemlig deels igjennem deres Præstegaarde og deels igjennem de mere directe Indtægter, af Tiende osv., saa syntes det ogsaa rigtigt, at de bessattedes paa en dobbelt Maade, og det glædede mig derfor igaar, ogsaa af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die District (Damgaard) at høre, at denne Bessatningsmaade igjennem Hartkornet har Meget for sig. Naar derimod den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 4de District (Rothe) ansførte, at han vilde holde sig til Udfastet, fordi den Ulighed, som jo rigtig nok derved etableredes med Hensyn til Geistlighedens Hartkorns Bessatning, godt kunde vedblive i aar, da der ogsaa i andre Henseender fandt Uligheder i Bessatningen Sted, som først kunde ventes hævede, naar Loven om Hartkornets Egnalifation og Loven om Dphævelsen af andre Skatter traadte i Kraft, saa forekommer det mig at være et misligt Argument, thi det vilde jo omtrent være det Samme som at sige, at man skal beholde een Ulighed, som man ved givne Leilighed kunde blive fri for, naar man ikke paa samme Tid kunde blive fri for alle andre Uligheder. Det laa derfor meget nær for Udvalget at foreslaae en saadan dobbelt Bessatningsmaade, og som det af Betænkningen vil sees, vare ogsaa Alle Udvalgets Medlemmer enige heri; en Meningsforskjellighed traadte først frem, da der blev Spørgsmaal om, i hvilket Forhold Geistligheden skulde bessattes af sit Hartkorn, om den deraf skulde svare fuld Krigsskat, eller kun en Deel, og da jeg har tiltraadt Majoritetens Forslag herom, saa kan jeg med Hensyn til dette Punkt henholde mig til hvad den ærede Ordfører igaar udviklede.

For at Udvalget kunde faae en bestemt Bes-

ning om, hvilken Sum den hele Geistlighed efter vort Forslag vilde komme til at udrede, maatte vi gjennemgaae Tabellerne over Landets samtlige Præstefald, og fra de der ansførte Netto-Indtægter drage den Sum, hvortil Indtægterne af Præstefaldene vare ansførte, og som det af Betænkningen vil sees, kom vi da til det Resultat, at Krigsskattsommen for Landets samtlige Præstefald, efter den af os foreslaaede Scala, vilde blive omtrent 16,000 Rbd., medens Indtægten af Hartkornsskatten, naar den svares fuld, bliver 24,000 Rbd., altsaa ialt 40,000 Rbd., som dog er en meget mindre Sum, end den Sum, som Geistligheden udredede efter den forrige Krigsskatts Anordning, nemlig Halvdelen af 130,000 Rbd. eller 65,000 Rbd., og, som den første Taler allerede idag har bemærket, er den Forskjel, som der efter Mindretallets Forslag vilde see i Geistlighedens Skattesum, ifkun 8000 Rbd. Det blev af det Medlem i Udvalget, som selv er Geistlig, særdeles stærkt fremhævet, at han for Geistlighedens egen Skyld ansaae det for rigtigt, om den blev bessattet efter sit Hartkorn; thi, som det ogsaa allerede idag er bemærket, det ligger meget nær hos Sognebeboerne, at der hos dem kunde opstaae en Mistanke om, at Præsten ikke svarede Skat i samme Forhold som de, naar hans Skatteudredelse ikke lignedes paa hans Hartkorn, men paa anden Maade, om han i Birkeligheden end svarede langi Mere. Ved at gjennemgaae disse Tabeller over Landets samtlige Præstefald og deres Indtægter, bemærkede vi, at den Indtægt, som er opført for Præstefaldenes Avling, er for de forskjellige Præstefald, der have selv et lige stort Quantum Hartkorn, og det ikke blot i forskjellige Stifter, men ogsaa i samme Stifter, særdeles stort, idet den varierer omtrent fra 20 indtil 50 Rbd. pr. Td. Hartkorn, og det bestyrkede os end mere i vor Formening om, at det vilde være urigtigt at bessatte Præsterne blot efter disse Tabellers opgivne Netto-Indtægter. Jeg maa ogsaa vel bede Forsamlingen at holde fast ved det, som er udtalt af Fleren, navnlig af Ordføreren, og som ogsaa tildeels blev indrømmet nu af den høitærede Minister, som sidst talte, at der i Birkeligheden er en stor Forskjel paa det, som kaldes et